

ŠKOLA
PODPORUJÍCÍ ZDRAVÍ

světová
škola

Jaselský kurýř

Nejinspirativnější časopis roku - 2023

3. místo

redakce časopisu

JASELSKÝ KURÝŘ

9-10/2024 - 62. vydání

Obsah

Přehled nadcházejících školních akcí na měsíc říjen.....	4
Školní psycholožka – oznámení.....	7
Bodování soutěží ve školním roce 2023/2024.....	9
Na oběd s Honzou – pozvánka do jídelny Grohova.....	10
Toulavé boty – Zdolání vrcholu Ortler.....	12
Aktivity 4S.....	16
Literární okénko – Kdyby věci mohly vyprávět (1. místo).....	21
Moje setkání s tajemnem.....	23
Úvahy o praxi.....	25
Zajímavý koníček – Krasobruslení.....	27
Můj nejzajímavější sportovní zážitek.....	28
Já a sport.....	29
Recepty s AI – nejlepší kuřecí řízek.....	31
Medailonky sportovců – Reinhold Messner.....	33
České medaile na LOH 2024 v Paříži.....	37
Tipy na filmy a seriály.....	39
Tipy na (ne)povinnou četbu.....	40
Tipy na zajímavé aplikace.....	41
Hantec kolem nás – Číny.....	42
Ostravské okénko.....	44
Tajemné předměty.....	45
Rébus.....	46
Křížovka.....	47
Zpátky do autoškoly.....	49
Poznej svého učitele.....	50

Mazlíček Vašeho učitele – Cat Stevens (Mgr. Klára Čáslavová).....	51
Poznej naši květinu.....	55
Kronika školy aneb co se událo ve škole za měsíc září.....	56
Kde nás najdete?	98

TÝDEN MEDIÁLNÍ VÝCHOVY

14.–18. října 2024

organizují učitelé ČJL, OBN a DEJ

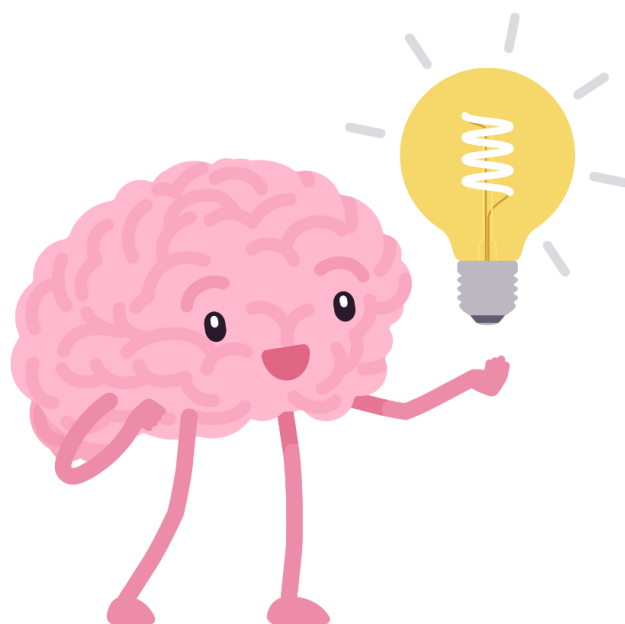
pro žáky 2. ročníků

Na co se můžete těšit?

- bloková tandemová výuka (publicistický styl a média)
- ukázková hodina na téma Reklama a marketing (hostující lektori)
- mediální test
- plánované exkurze do České televize Brno
- vzdělávací seminář pro učitele na téma kybernetické bezpečnosti

WANTED

BUĎ SOUČÁSTÍ ŠKOLNÍHO PARLAMENTU!

Můžeš se podílet na řízení školy.

Zorganizovat různé školní akce.

Prosadit svůj názor.

Poznat nové lidi.

Vědět o všem jako první!

Školní parlament vyhlašuje soutěž:

NOVÝ NÁVRH ŠKOLNÍ PLACKY

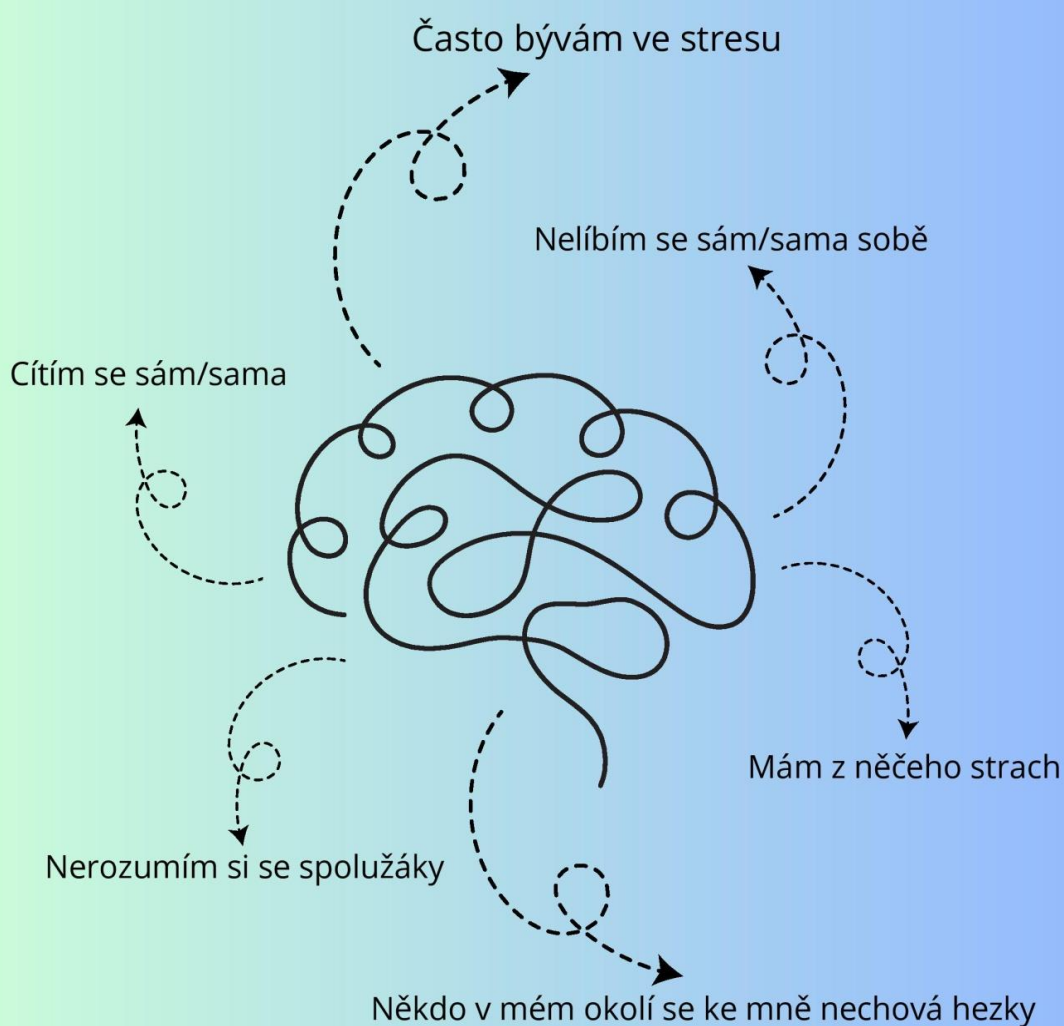

Učitelé IKT Vám budou nápomocní při tvorbě návrhu.

Vítěz bude odměněn.

Školní psycholog – kde a s čím se na něj můžu obrátit?

...to všechno (a mnohem více!) jsou témata, kterým se společně můžeme věnovat.

Jak se se mnou můžete spojit:

e-mail: ematonohova@szs-jaselska.cz

tel. číslo: 739 272 811

Kde a kdy mě ve škole najdete:

dveře č. 3a, suterén

úterý 7:30 - 12:30 | 13:00 - 16:00

středa 7:30 - 12:30 | 13:00 - 16:00

Neboj se říct si o pomoc!

AŠSK každoročně vytváří bodovací tabulku středoškolských soutěží. Naše škola se ve školním roce 2023/2024 umístila na prvním místě v rámci dívek a porazila i všechna sportovní gymnázia. Povedlo se to především díky našemu basketbalovému družstvu, které vyhrálo mistrovství republiky středních škol a nominovalo se i na mistrovství světa v Číně, na které bohužel z finančních důvodů neodcestovalo. Poděkování patří všem našim žákyním a také tělocvikářům, v čele s trenérkou basketbalového družstva Mgr. Hanou Ondráškovou.

Pořadí SŠ - bodování soutěží ve školním roce 2023/24

Děvčata		Chlapci	
1. SZŠ Jaselská	37	1. G tř. Kpt. Jaroše	63
2. BPA Zoubkova	28	2. SPŠ Kudelova	21
3. GML	17	3. GML	20
4. SGL. Daňka	15	4. Bisk. gymnázium	18
5. G Elgartova	14	5. ELDO	15
G Křenová	14	6. G Vídeňská	14
7. G Slovanské nám.	5	7. G Křenová	7
8. SZŠ Mehautova	3	8. SPŠ Sokolská	3
G tř.Kpt. Jaroše	3	9. OA Kotlářská	2
CMC Lerchova	3	SŠ Jílová	2
SŠ Čichnova	2	SŠ Čichnova	2
SŠ Purkyňova	2	BPA Zoubkova	2

Bodovalo se za umístění v okresním kole: 5, 3, 2 body,

V krajském kole: 10, 7, 4 a za účast 3 body.

V republikovém finále: 20, 15, 10, 5 bodů.

Maso na houbách s rýží a sladkou tečkou na konec

Fusilli se sýrovou omáčkou, kuřecími kousky a brokolicí

Hrachová kaše s párky a okurem

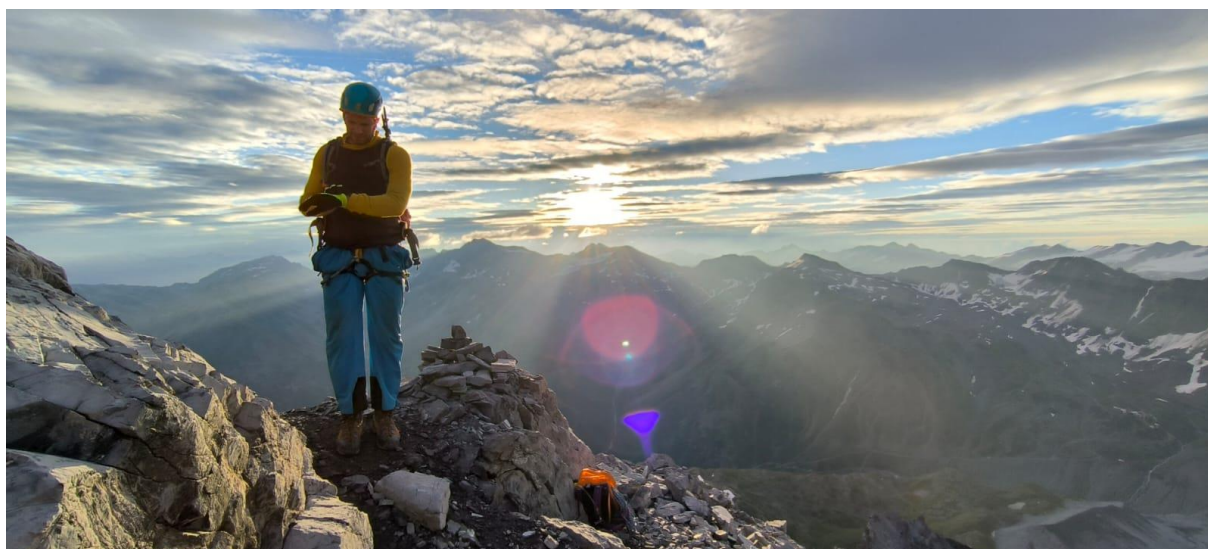
Smažený sýr, zámecký brambor a královská porce tatarské omáčky (tři králové) a zelným salátkem

Toulavé boty – Zdolání vrcholu Ortler

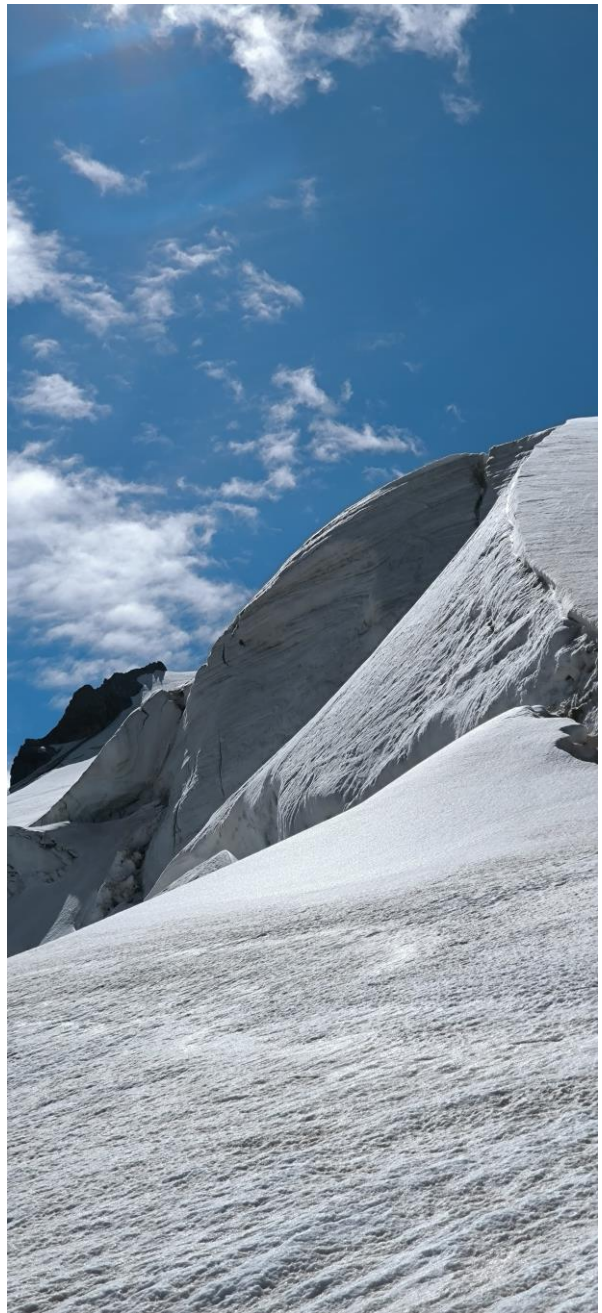
Autor: Mgr. Peter Milčák

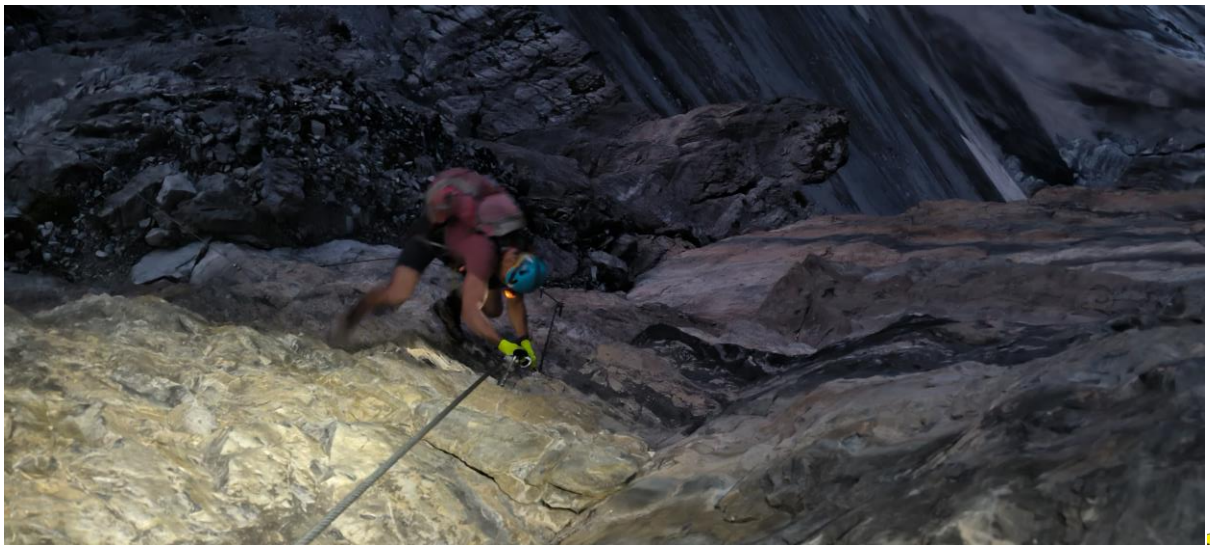

Během letních prázdnin jsem se vydal s kamarády zdolat nejvyšší vrchol bývalé monarchie Rakouska-Uherska – Ortler na italské straně Alp. Výlet to byl krásný. První den jsme vystoupili na chalupu ve výšce 2650 m, kde jsme se ubytovali a aklimatizovali. Ráno byl budíček ve 3:30 a po snídani jsme se vydali na hřeben Hintergrat. Výstup byl náročný, ale krásný a byli jsme odměněni krásným výhledem. Po zdolání vrcholu jsme sestoupili zpět dolů, kde jsme přespali ve druhé chalupě ve výšce 2500 m. Tam jsme se hodně najedli a rychle zalehli, abychom měli sílu na další výzvu v podobě Tabarete Klettern Streit, což je jedna z nejtěžších italských ferat s obtížností F. Ráno jsme opět vstávali ve 3, abychom stihli východ slunce a vyšlo nám to na minutu přesně. Život je o zážitkov, tak si ho uživejte a fotte očami.

4S pomáhá

Jak je všem známo, v polovině září zasáhly celé Česko obrovské povodně. Žákyně 4S k této situaci však nebyly lhostejné. Využily několik tisíc korun ze svého třídního fondu, aby pomohly lidem ze zasažených oblastí.

Našly si seznam věcí, které jsou těmto lidem nejvíce potřebné. Následně z vybraných peněz nakoupily trvanlivé potraviny, potraviny pro malé děti, hygienické potřeby a prostředky pro úklid. Všechny tyto věci předaly potravinové bance do cílené sbírky, odkud putovaly přímo potřebným.

I když je tato malá pomoc v celkovém pohledu mizivá, dle svých možností udělaly vše, a pokud by se takto chovalo více lidí, můžeme si být jisti, že to pro lidi z postižených oblastí bude velkou pomocí.

Žákyně tímto činem dokázaly, že si sociální obor vybraly oprávněně.

4S tvoří

Žákyně 4S v rámci tématu pracovní a sociální vztahy, probíraném ve výuce OVČ, vytvořily v areálu školy nášlapový chodníček. Pro tvorbu tohoto chodníčku byly využity převážně přírodní materiály, jako jsou například šišky, dřevo, mech kámen, kůra. Dívčám se chodníček povedl, vložily do něj velké úsilí a mohou být pyšné na svoji zručnost.

Tento chodníček se využívá například po děti, aby si v dnešní době, kdy všichni chodíme v botách, ozkoušely, jaké to je, chodit po různých površích. Konkrétně tento chodníček 4S můžete využít i Vy a zkusit si ho celý projít.

Konečně mám příležitost povědět vám něco o své pozoruhodné majitelce. Přistál jsem jí v náručí asi 2 roky zpátky, pamatuji si jenom děsné deštivé počasí, co mi málem nachladilo hardware. Evidentně nejsem tak důležitý, aby mi dala jméno, tudíž jsem pouze „Lexin iPhone“. Už to mi mělo dát dostatečnou lekci, abych jí vůbec nedůvěřoval.

Náš vztah byl relativně přeceněný, tedy z mojí strany. Potřebuje mě více, než já potřebuji ji, bere si mě všude se sebou, téměř jsme k sobě přirostli. Nejlepší pomůcka jsem jí tehdy, když potřebuje pouštět hudbu, to se ke mně chová, jako bych byl to nejcennější na světě. Poslední dobou jsem měl ale pocit, že mě bere jako samozřejmost. Jsem stále v její kapse, v ruce, nebo položený v těsné blízkosti, ale čím víc jsme spolu, tím víc vymetám podlahy. Hodí se mnou o chodník, o postel, do trávy, v autě jí taky pravidelně padám pod sedadla. I když se mi vždycky omluví a pofouká mé rány, můj displej mi to vskutku nespraví. Říká, že to nedělá schválně, že jí zkrátka vyklouznu z rukou, ale má důvěra v ní velmi klesla. Jak se taky můžu cítit v bezpečí s někým, kdo mi stále ubližuje? A navíc to bere tak na lehkou váhu...

Vše vyvrcholilo v jeden prosincový víkend. Už od rána sněžilo tak moc, že přes nános vloček se nedalo daleko dohlédnout. Všude bylo tak bílo, že z toho bolely oči. Byl to první sníh, takže jsme to samozřejmě museli zdokumentovat, hned jak jsme vstali, a to rychlou fotkou nánosu sněhu z okna. V ten den jsme měli jít bruslit, ale nikam se nedalo dojít, natož dojet. Měla totiž přijet vzácná návštěva, nějaká kamarádka Alexandry, kterou matně poznávám z galerie. Skončili jsme tedy na večerní procházce v poli. „Proč v poli?“, zajímá mě to asi stejně jako vás. Nicméně brněnský venkov obklopuje pole a pole, v závěsu za dalším polem.

Všechna hlína byla zmrzlá a zasněžená, tak dámy dělaly blbosti ve sněhu. Vše možné andílky, koulovačky, jako by se vrátili do dětských let. Já, promrzlý až na kost v kapse od bundy, už jsem se těšil domů. Vysmátá držitelka mojí maličkosti si poskakovala sem a tam. Najednou kolem mě jenom tma a mráz. Začaly se mi promítat všechny vzpomínky mého krátkého života. Najednou někdo volá. Nenechají mě ani v klidu umřít.

Dívky došly domů a uvařily si čaj, aby prohřály kosti (nebo co to lidi mají). „Můžeš mi zavolat? Asi nemám mobil.“ Drzost nad drzost. Tak se znovu oblékly a šly mě milostivě hledat. Prvně hledali na místech, kde jsem asi mohl vypadnout. Bez úspěchu. Vyběhly jen na lehkou, vánice jim téměř odvála čepici z hlavy. Vlastník telefonu už chtěl pátrací misi vzdát. Takhle si mě váží... Našich vzpomínek...

Naštěstí její zodpovědnější komplic se jen tak nedal. V pátrání se tedy pokračovalo. Spousta emocí plných vzteku a beznaděje. Po hodině v nemilosrdném počasí se snaha vyplatila. Našly mě pohozeného ve sněhu uprostřed pole. Téměř štěstím bez sebe, tolik pusinek jsem nikdy nedostal. Brzo jsem se rozkoukal, ale myslel jsem, že ji nechám se trápit ještě o chvílku déle.

Všichni tři jsme dorazili domů, bez větší újmy. Zážitek jako z hororu. Od té doby se ke mně chová jako ke svatému grálu. Stejně stále cítím lehkou zášť. Lidé jsou zvláštní. Než něco ztratí, neuvědomí si, jak moc to potřebují. Z toho plyne myšlenka, myslím, že něco podobného se stalo téměř každému mobilnímu zařízení. Kdybych měl vlastní vůli, byl bych řečníkem všech mobilních telefonů a bojoval bych za naše základní práva a správné zacházení.

Jmenuji se Emilia, teď je mi dvacet jedna let a ráda bych vám sdělila to, co mi vyprávěla moje mamka. Prý, když jsem byla malé děvčátko, tak si se mnou zažila věci, které si ani nedovedu představit. To, co na mě vybalila, mě nemohlo nechat chladnou. Tak pozorně čtete, začíná můj příběh o tom, jak jsem měla tu možnost se setkat s tajemnem.

Psal se rok 2015, byl to letní deštivý večer, který už tak působil pochmurně. Nikdo z rodiny neměl zrovna nejlepší náladu, tak jsme jen seděli doma u televize, koukali na film a povídali si o všem možném. Když tu najednou mamka nakousla pro mě nepochopitelné téma — nadpřirozeno. Nadpřirozeno, co se týkalo mé maličkosti. V té době, kdy se rozhodla mi to říct, jsem měla snad patnáct let, takže si asi dovedete představit, jak nedůvěrná byla moje reakce. Jdeme na to.

Když mi bylo sedm let, tak jsme jeli navštívit babičku a strýce s tetou do jedné nejmenované vesnice. Vždycky jsem se tam strašně těšila, jelikož teta se strýcem už měli dospělé děti, konkrétně dvě dcery — Aničku a Šárku. Ty dvě si se mnou pokaždé hrály celé hodiny a ani jim to nelezlo na nervy, čemuž se teď zpětně divím, protože já bych to takovou dobu asi nevydržela. Jak už jsem zmiňovala, bylo mi sedm let, takže si to asi nejspíš dokážete představit. Ale teď se mi tam vůbec nechtělo, začal mě ovládat nepochopitelně obrovský strach, bez jakékoliv příčiny. Jak se to projevovalo? Mojí neschopností zůstat sama v pokoji, to se se mnou prý pak táhlo až do třinácti let – čemuž se divím, protože si to nedovedu vůbec vybavit. I holky si všimly změny mého přístupu, tak se mě ptaly, co se děje. Nebyla jsem sto jim říct, co se mnou je, protože já to sama nevěděla. Takže se to nakonec jen přešlo, jakoby nic.

Moje podivná nálada přetrvávala další tři dny, až nakonec vyústila v něco, co si neumím doteď úplně vysvětlit. Řekněme, že ve středu se to už nelíbilo vůbec nikomu, a tak mě Anička s Šárkou vytáhly na procházku. I když jsem se tam, v tom domě, tolik bála, tak i přesto mě musely vzít do náručí a doslova odtáhnout pryč odtud. Proč? Protože já opravdu nikam nechtěla. Pociťovala jsem tak velký strach, že to nemělo obdoby. Ano, až taková byla moje averze proti tomu venku a asi se hned dozvíte, proč tomu tak bylo.

Tak jsme tak procházely mezi těmi starými domy, holky si povídaly a já byla duchem nepřítomna. Ovšem až do chvíle, než moje oko spatřilo rozpadlou budovu. Zastavila jsem se a hloupě hleděla na jedno, a to samé místo. Přísahám, že tam stála malá holčička, tak v mém tehdejší věku. A samozřejmě, Emilia, malý a odvážný průzkumník, se vydala blíž. Ta dívenka měla blondáté vlnité vlásky a modré šaty, líbila se mi. Když v tom, prostě zmizela. Takový křik ještě nikdy ani jedna z nich nezažila, můj strach se ještě několikrát znásobil, a to si myslím

z dobrého důvodu. Posudte sami, kdo by se v této situaci nevyděsil? O to horší pak bylo, když ji Anička, ani Šárka neviděly, a tak nevěděly důvod mého křiku a pláče. Rychle ke mně doběhly, objímaly mě a se strachem a zmatením v jejich očích se vyptávaly, co se stalo. Z mé strany žádná odpověď nepřišla, ale po chvíli jsem se tak nějak záhadně uklidnila. Možná i z toho důvodu, že se tam objevila znovu ta malá blondýnka. Ale tentokrát mi jen zamávala, a to už můj strach odešel do jiných končin, našťastí.

Když jsem o tom pak říkala rodičům, tetě, strýcovi, holkám a babičce, tak mi nevěřili ani za mák. Proč by taky měli? Dětská představivost toho dokáže hodně, to víme všichni. I přesto to strýcovi nedalo, a tak se ptal po všech čertech, co ten rozbouraný dům byl vlastně zač. A co se nedozvěděl? Prý to byl sirotčinec, který jednoho dne neustál silnou bouřku, udeřil do něj blesk, on vzplál a než stihli přijet hasiči, už z něho zbyl jen popel. Zemřela tam malá holčička, kterou se nikomu nepodařilo zachránit. Takže, jestli mi to je někdo schopný vysvětlit, tak sem s tím, беру všechno.

Od doby, co se to stalo, byla moje maličkost prostě divná. A rodiče to poznali. Když jsme přijeli domů, moje denní činnosti zahrnovaly jen to, že jsem na každý papír, co mi přišel pod ruku, kreslila tu holčičku. Co to bylo zač? To nikdo neví. Máma s tátou mě vzali i k psychologce, ale ani ta nic nezjistila. A tak prostě čekali, až mě tady tohle menší šílenství přejde. A ono nakonec i po dvou letech přešlo. Byly to těžké časy, pro nás pro všechny. Ale zvládli jsme to a už se mi prý nikdy víc nic takového nestalo. Ten dům byl zbourán a všichni si oddechli. Do dneška si nedovedu vysvětlit, co se mnou bylo, ale jsem ráda, že je to pryč.

Od té doby na nadpřirozeno věřím, a budu doufat, že se do takové podobné situace už nebudu muset znovu dostat

Od doby, kdy jsem dostala toto zadání, jsem nad tímto tématem dost přemýšlela, jelikož jsem se nad tím za ty tři roky ani jednou nepozastavila. Co tak poslouchám od ostatních spolužáků, tak každý má na pojem "praxe" jiný názor. Pro někoho je to utrpení a pro někoho zase něco, co ho třeba naplňuje. Avšak někdo je i něco mezi. Do této kategorie bych se nejspíš zařadila i já.

Jelikož tento obor je něco, co bych do budoucna stoprocentně chtěla dělat, tak pro mě praxe utrpení není, ale asi mě to ani úplně nenaplňuje. Kdybysme se tu měli bavit o praxi mimo školu, myslím tím brigádu, tak bych určitě řekla, že mě naplňuje. Od začátku prázdnin pracuji ve zdravotnickém zařízení a mužů říct, že to pro mě byly krásný prázdniny a i víkendy po prázdninách.

Ve druháku, když jsme nastoupili na praxe, tak to pro mě moc zajímavé nebylo, jelikož se vše točilo jen okolo lůžka a ranní hygieny. Do teď si pamatuju, když mi sestra ve druháku na LDN nabídla, abych si natáhla nějakou látku do infuze (už si nepamatuji, co to bylo), ale ve stříkačce se mi udělalo milion bublinek. Sestra z toho moc nadšená nebyla, i když to bylo "jen do vaku". Musím ale říct, a taky se pochválit, že třeba odběry krve mi šly od ruky a do teď je to něco, co mám na celých praxích nejradši. Čtyři hodiny v pátek mi ale utíkaly hrozně pomalu...

Samozřejmě ve třetáku už tam bylo o mnoho více zajímavějších věcí, jako převazy, pravidelné odběry, chystání léků i třeba i.v. a podobně. Pro mě je, a asi i navždy bude, strašák chirurgie anebo ředění antibiotik. Myslím ředění jako to, kdy se tam musí počítat ta pro mě složitá trojčlenka. Třeba se to jednou naučím dokonale. Na chirurgii by stačilo mít možná příjemnější doktory a taky by se mi tam třeba zalíbilo.

Když bych tu měla mluvit o tom, co mám ráda, nemám rada, co mi jde a nejde, byli bychom tu asi až do druhého dne. Zaměřila bych se teď asi k přístupu k žákům na praxi jak od učitelů, tak i od personálu. Strašák z výkonů se určitě totiž nevytvoří jen tak. Když na vás totiž kouká staniční sestra a kritizuje vás za vše, co děláte, a když myslím kritizuje tak to nemyslím nějak hezky ale fakt jako drsně, tak se vám tam druhý den na to oddělení už fakt nechce. Na chirurgii je to kritika za až moc velkou opatrnost a pomalost, a na interně je to zase za např. za znesterilnění. Kolikrát už jsme si vyslechli, že jsme tam pro ně jen přítěž, i když za ně uděláme celou ranní hygienu, ordinace a léky. Stále jsem také nepochopila, proč někteří učitelé nedokáží věci vyřešit v klidu nebo to alespoň normálně vysvětlit bez toho, aby zvýšili hlas. Samozřejmě chápu, že učitelství je doopravdy náročné povolání, a každý má někdy špatný den, ale ve

zdravotníci si taky špatnou náladu musíme nechat doma, abysme nevystresovali klienty okolo nás kvůli naší špatné náladě.

Pokud to teda vše shrnu, praxe mi dala určitě rozhled do budoucna. Kde chci pracovat, jaká chci jako sestra být i nebýt a na co bych se měla víc zaměřit a v čem se zdokonalit. To, co mi vzala, je narovinu můj spánkový režim a duševní klid. Po každé praxi totiž nastává přemýšlení, co jsme udělali špatně, co jsme mohli udělat jinak a co jsme třeba ani neudělali.

Autor: Barbora Vlašicová

Krasobruslení je druh bruslařského zimního sportu, ve kterém je kladen důraz na umělecké ztvárnění piruet, skoků a kroků. Dělí se do čtyř základních disciplín, ve kterých běžně soutěží muži i ženy. Krasobruslaři se utkávají v soutěžích na národní a mezinárodní úrovni, jako jsou např. mistrovství Evropy, mistrovství světa, národní mistrovství, mistrovství čtyř kontinentů, Grand-Prix v krasobruslení aj. Krasobruslení je také jednou z oficiálních disciplín zimních olympijských her.

Jak už bylo řečeno, krasobruslení je umělecké ztvárnění skoků, kroků a piruet. Tyto prvky jsou pojmenované dle provedení – popředu, pozadu, z vnitřní nebo vnější hrany brusle.

Skoky se skáčou s jednou, dvěma, třemi, a dokonce i čtyřmi obrátkami. Mimo nosné prvky (skoky, kroky, piruety) sem patří také různé spojovací prvky jako váha, arabesky, měsíc, aj.

Krasobruslení je jediný olympijský sport, kde faktickou polovinu ze všech čtyř základních soutěžních disciplín absolvují muži a ženy společně v páru, jde o jeden z mála sportů, kde muži závodí společně v páru se ženami.

První krasobruslařský závod byl ve Velké Británii v roce 1814. Krasobruslení se poprvé na olympijských hrách objevilo v roce 1908 v Londýně

Téma krasobruslení jsem si vybrala, protože mě už od malička fascinuje, nikdy jsem nebyla nějak zvlášť sportovně aktivní, ale bruslení se mě pořád drží a vždy se těším, až bude zima, zamrzne rybník a já můžu jít bruslit, krasobruslení je taky jedna z mála sportovních disciplín, které nadšeně sleduji v přímém přenosu, líbí se mi ta elegance a spojení všech možných prvků. Kdybych měla možnost, tak se vrátím v čase a začnu se této aktivitě naplno věnovat.

Autor: Aneta Pazourková

Nejsem si jistá, jestli to byl nejzajímavější sportovní zážitek, každopádně co o něm mohu říct je, že to bylo hodně vtipné. To, o čem chci psát je, jak jsem se letos o jarních prázdninách učila na snowboardu.

Na hory jezdíme pravidelně, a protože lyžuji docela dlouho, už mě to přestávalo bavit. Rozhodla jsem se tedy, že vyzkouším něco jiného. Letos s námi jela na hory Alča od nás ze třídy, která se na snowboardu naučila před 3 lety a řekla mi, že mě to naučí. První den s námi šla na prkno i moje sestřenice, která se to chtěla taky naučit. Svah jsme sjížděli asi 20 minut místo třech, hodně jsme padaly, ale nějak jsme se naučily techniku padajícího listu a jely na lanovku. Po chvilce ježdění jsme s Alčou společně dělaly obloučky, tím způsobem, že jsme se držely za ruce a jely. To mi šlo asi nejlíp.

Druhý den už jsem zkoušela obloučky sama. Trvalo to docela dlouho, padala jsem, hodně jsem padala, ale šlo to čím dál lépe. To, co mi dělalo problém, bylo zvedání se čelem od svahu, a jelikož jsem se po každém pádu zvedala čelem ke svahu přes kolena, večer se mi na kolenou vybarvily dost velké modřiny. To mě neodradilo, a i přes to, že mě každé zvednutí bolelo (hodně bolelo), jsem každým tím pádem zároveň cítila ten pokrok dopředu. A to mě motivovalo!

Další dny už jsem v rámci možností jezdila a počet pádu se snižoval. Problém mi dělaly rovinky. Na lyžích jsou rovinky jednoduché, ale na snowboardu se mi vždycky sekla hrana a já letěla.

Jednou, už odpoledne, jsme takhle jely na rovince, protože jsme se potřebovaly dostat na parkoviště. Já jsem si v tu chvíli řekla, že mi to už docela jde, a že bych to mohla zkusit rozjet tak, abych to pak nemusela šlapat, a to nebyl úplně dobrý nápad. Sekla se mi hrana a v té rychlosti jsem padala na hlavu, udělala jsem trošku kotrmelec a během toho mi uletělo sklo z lyžařských brýlí, které letělo úplně pryč. Sundala jsem si snowboard, vrátila se asi 100 metrů zpátky pro sklo od brýlí, a došla to pěšky. Na konci už na mě čekala Alena, která se smála.

Jsem moc ráda, že jsem se odhodlala a na snowboardu se naučila. Přijde mi skvělé zkoušet nové věci a překonávat se. I když na snowboardu ještě úplně dobře neumím, nejsem si na něm tak jistá, jak bych chtěla a hodně pádů mě ještě čeká, těším se na to a doufám, že mě ty pády budou stále posouvat dopředu.

Se sportem jsem se setkala už jako malá. Máma mě zapsala do nejrůznějších kroužků jako například do gymnastiky, tance, jízdy na koni nebo atletiky. Měla jsem jako malá naplněný týden nejrůznějšími sporty.

Často jsme se s rodinou stěhovali, takže se mi můj výběr sportů zmenšil nebo nějaký sport nahradil jiný. S moderní gymnastikou jsem pokračovala zhruba do sedmé třídy s několika přestávkami. Gymnastiku jsem dělala dohromady skoro čtyři roky, bohužel jsem na ni neměla dostatek času a musela jsem stále dojíždět, a tak jsem se rozhodla, že s ní přestanu. Ke gymnastice jsem i tancovala, a to mě chytlo více. Bavilo mě soutěžit v tanci proti jiné taneční skupině. Byl to takový únik od reality. Tancovala jsem vážně od malička od nástupu do školky až do osmé třídy.

Teď na tanec čas nemám, ale vykompenzovala jsem si to jiným sportem, a to ježděním na koni. Jezdila jsem na koni, když jsem bydlela ještě v Hustopečích u Brna. Bohužel jsme se přestěhovali a já přestala jezdit. K ježdění jsem se vrátila v deváté třídě a po nástupu na střední si zase dala pauzu. Na konci třetího ročníku mi to chybělo a začala jsem zase jezdit. I když koně vypadají strašidelně, jsou to nejužasnější zvířata na planetě, jsou velmi empatictí, chápaví a chytří. Takový velký pes, který vás podrží i ve zlém.

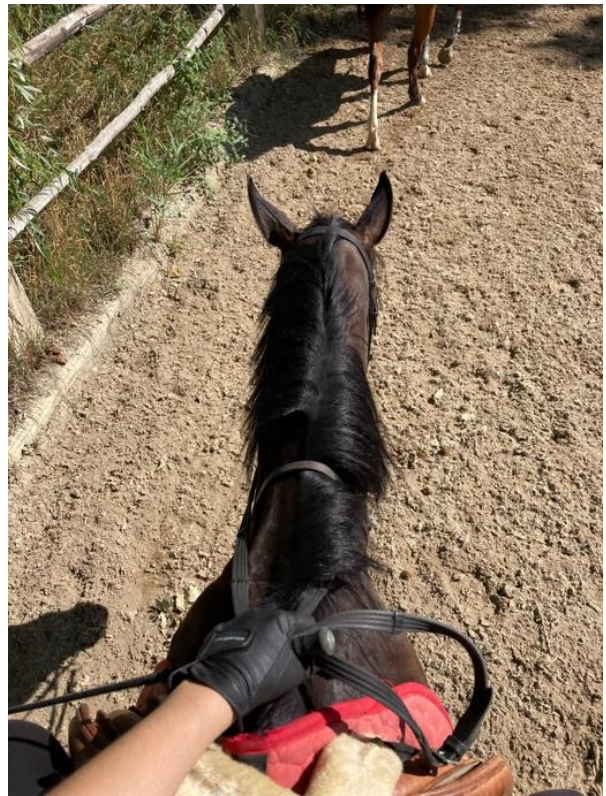
Bylo skvělé začít u něčeho, čemu jsem se moc nemohla věnovat, protože je to jeden z nejdražších sportů, co jsem si mohla vybrat.

Vystřídala jsem spoustu klubů a jízdáren s trenéry a skončila jsem v Uherčicích, kde se posunuji. Je to náročný sport jak na fyzickou, tak i pro vaši peněženku. Na tréninky jsem jezdila o prázdninách 2x týdně a při škole jezdím jen jednou týdně. Tréninky probíhají po dobu 45 až 50 minut jízdy a vždy si koně chystám sama. Vyhřebelcuji ho a vyčistím mu kopyta, a pak ho nasedlám.

Většinou je u sedlání musím podplácet nějakými mlskami...

Také jsem jako malá zkusila atletiku, ta mě bohužel nechytla a ihned jsem s ní skoncovala.

Tenhle sport mě naplňuje, i když nezávodím. Vidím svoje postupy, a to mě těší. Jsem ráda, že jsem se vrátila k tomuhle sportu.

Autor: Google Gemini

Ingredience:

- 4 kuřecí prsa
- 1 hrnek hladké mouky
- 1 hrnek strouhanky
- 2 vejce
- sůl, pepř
- olej na smažení

Postup:

1. Kuřecí prsa omyjte, osušte a naklepejte pod fólií na tenké řízky.
2. Řízky z obou stran osolte a opepřete.
3. V misce smíchejte mouku, sůl a pepř.
4. V jiné misce rozšlehejte vejce.
5. Ve třetí misce smíchejte strouhanku.
6. Řízky nejprve obalujte v mouce, pak ve vajíčku, a nakonec ve strouhance.
7. Rozpalte olej na pánvi na střední teplotu.
8. Smažte řízky z obou stran dozlatova, asi 6–8 minut na každé straně.
9. Kuřecí řízky podávejte s vaší oblíbenou přílohou, například bramborem, hranolky nebo rýží.

Přejeme dobrou chuť!

Tajemství nejlepšího kuřecího řízku:

- Použijte čerstvé kuřecí maso. Čerstvé maso je šťavnatější a chutnější než maso zmrazené.
- Řízky naklepejte tak, aby byly rovnoměrně silné. Díky tomu se řízky rovnoměrně propečou a nebudou se drobit.
- Obalujte řízky v dostatečném množství mouky, vajíčka a strouhanky. Tím se vytvoří pevný obal, který zabrání vysušení řízků.
- Smažte řízky na střední teplotě. Pokud budete smažit řízky na vysoké teplotě, rychle se zevnějšek řízků spálí a uvnitř budou syrové.

Další tipy:

- Řízky můžete před smažením naložit do marinády. Marináda dodá řízkům chuť a šťavnatost.
- Řízky můžete obalovat i v jiném těstíčku, například v těstíčku na palačinky nebo v těstíčku na bramboráky.
- Řízky můžete podávat s různými omáčkami, například s tatarskou omáčkou, kečupem, barbecue omáčkou nebo s omáčkou ze smetany a hořčice.

Reinhold Messner se narodil 17. září v roce 1944 v jižním Tyrolsku v italském Brixenu a vyrůstal ve Villnöss v jihotyrolských Dolomitech, které získali po první světové válce Italové na úkor Rakouska, takže tu většina obyvatelstva mluví německy. Podle jeho sestry byl jeho porod obtížný, protože byl velké dítě a porod proběhl při náletu. Jeho matka Maria (1913–1995) byla dcerou majitele obchodu a o 4 roky starší než její manžel. Jeho otec Josef (1917–1985) byl odveden do německé armády a účastnil se druhé světové války na ruské frontě. Po válce byl výpomocným učitelem až do roku 1957, kdy se stal ředitelem místní školy. Messner byl druhým z devíti dětí a vyrůstal ve skromných poměrech.

Jako pětiletý kluk vylezl s rodiči na svou první horu v Dolomitech. Když bylo Messnerovi 13 let, začal lézt se svým bratrem Güntherem (II). Když bylo Reinholdovi a Güntherovi něco přes dvacet, patřili mezi nejlepší evropské lezce. Od 60. let 20. století byl Messner inspirován Hermannem Buhlem jedním z prvních a nejnadšenějších zastánců alpského stylu horolezectví v Himalájích, který spočíval v lezení s velmi lehkým vybavením a minimem vnější pomoci. Messner považoval obvyklý expediční styl za neuctivý k přírodě a horám.

V roce 1970 byl Messner pozván, aby se připojil k velké himálajské expedici, která se chystala pokusit se zdolat nevyλεzenou Rupálskou stěnu Nanga Parbat. Expedice, která byla zásadním zlomem

v jeho životě, dopadla tragicky. On i jeho bratr Günther dosáhli vrcholu, ale Günther zemřel o dva dny později při sestupu Diamírské stěny. Tělo Günthera Messnera, nalezené na deváté nejvyšší hoře světa Nanga Parbatu, skýtá pravděpodobně přesvědčivé důkazy, že slavný horolezec Reinhold Messner svého bratra neopustil v kritickém okamžiku a nenechal ho zemřít. Günthera zřejmě smetla lavina.

Reinhold Messner byl od té doby obviňován, že svého mladšího sourozence nechal uprostřed hory napospas žívlům. Poloha tělesných pozůstatků objevených ve 4400 metrech na západním svahu Nanga Parbatu (8126 m. n. m.) však Reinholdovi dává za pravdu.

Bratři Messnerové se vydali pokořit Nanga Parbat v západní části Himálaje v roce 1970 a podařilo se jim po průstupu jižní, tzv. Rupálskou stěnou dosáhnout vrcholu. Oba však byli na hranici vyčerpání, došlo jim jídlo i voda a Günther začal trpět halucinacemi z výškové nemoci. Podle Reinholda, který později kvůli omrzlinám při výstupu ztratil sedm prstů na nohou a několik konečků prstů na ruce, se oba bratři rozhodli pro nebezpečný sestup neprobádanou západní Diamírskou stěnou. Zesláblý a zaostávající Günther se však ztratil, téměř jistě pod mohutným přívalem sněhu. Reinhold se po bratrově zmizení doslova doplazil do údolí pod horou. Tam jej zachránili místní pastevci, kteří jej dopravili do civilizace. Messner později popsal události, kdy balancoval na tenkém břitu mezi životem a smrtí, v knize Osudová hora: Nanga Parbat – bratrova smrt a samota. Ztráta Günthera byla pro Reinholda jedním z momentů, které výrazně ovlivnily jeho život.

Günther (vlevo) a Reinhold Messnerovi

Další dva jejich kolegové, kteří se účastnili expedice, aniž dospěli na vrchol, však v knihách publikovaných v Německu tvrdí, že Reinhold poslal svého třiatdvacetiletého bratra samotného zpět do Rupálské stěny, na níž cestou vzhůru málem oba zahynuli. Sám prý vyrazil neprozkoumanou jinou trasou, aby se zapsal do historie jako její objevitel. "Messner tak obětoval svého bratra vlastním ambicím," napsali Max von Kienlin a Hans Saler. Messner jejich teorii odmítl, a dokonce se s případem obrátil na soud. Rok po bratrově smrti se na horu vrátil, aby pátral po jeho těle, ale marně. V roce 2000 byl na Nanga Parbatu znovu s cílem natočit dokument o někdejší tragické výpravě.

V roce 2005 v západním Pákistánu sníh odhalil Güntherovo tělo, které spatřili horolezci. Ostatky byly ponechány na místě až do příletu Reinholda z jeho italského sídla. Šedesátiletá horolezecká legenda pak podle větrovky a bot bratra identifikovala.

"Je to pro nás obrovská úleva," reagoval na nové skutečnosti další z bratrů Messnerových Hubert, který pracuje v italském Bolzanu jako dětský lékař. Rodina vyjádřila naději, že bude možné Güntherovy ostatky přepravit do jeho rodného města Funes v Itálii, kde by měly být pohřbeny.

Reinhold přišel o sedm prstů na nohou, které během výstupu silně omrzly a vyžádaly si amputaci. Reinhold byl tvrdě kritizován za to, že na tomto stoupání vydržel s méně zkušeným Güntherem. Film Nanga Parbat z roku 2010 od Josepha Vilsmaiera je založen na jeho popisu událostí.

Během svého života se stal jedním z nejlepších horolezců světa s více než stovkou prvovýstupů. Jako první zdolal v roce 1986 všechny osmitisícovky na zeměkouli. Proslavil se mimo jiné spolu s Peterem Habelerem prvovýstupem na Mount Everest bez použití kyslíku a tím, že do Himálají přenesl alpský způsob lezení, tedy "nalehko a rychle". Messner přešel Antarktidu na lyžích spolu s kolegou průzkumníkem Arvedem Fuchsem. Pěšky přešel Grónsko, Tibet a poušť Taklamakan. V roce 2004 dokončil 2000 kilometrů dlouhou expedici přes poušť Gobi. V roce 2006 založil Messner Mountain Museum. O svých cestách napsal přes osmdesát knih, kterými spolu s přednáškami financuje své projekty. Po většinu roku žije v Meranu, v létě na hradě Juval. Se svou ženou Sabinou má tři děti: Magdalénu (1988), Gesara Simona (1990) a Annu Judithu (2001).

Jeho kariéra však byla zastíněna spornými okolnostmi kolem bratrova skonu.

Na rozdíl od moderních dobrodruhů Reinhold Messner nikdy neusiloval o rekordy, jde mu o pobyt v co možná nedotčené přírodě a o výpravy s minimální výzbrojí.

České medaile na LOH 2024 v Paříži

Autor: Mgr. Jan Pejpek

Zlaté medaile

02.08.2024	Kateřina Siniaková Tomáš Macháč	Tenis – smíšená čtyřhra
09.08.2024	Martin Fuksa	Rychlostní kanoistika – C1 1000 m
10.08.2024	Josef Dostál	Rychlostní kanoistika – K1 1000 m

Stříbrné medaile

Bronzové medaile

02.08.2024	Jiří Beran Jakub Jurka Martin Rubeš Michal Čupr	Šerm – kord (týmy)
10.08.2024	Nikola Ogrodníková	Atletika – hod oštěpem

Přehled všech českých medailí na LOH:

- Atlanta 1996 – celkem 11 medailí (4 zlaté, 3 stříbrné, 4 bronzové)
- Sydney 2000 – 8 medailí (2, 3, 3)
- Atény 2004 – 9 medailí (1, 3, 5)
- Peking 2008 – 7 medailí (3, 3, 1)
- Londýn 2012 – 11 medailí (4, 3, 4)
- Rio de Janeiro 2016 – 10 medailí (1, 2, 7)
- Tokio 2021 – 11 medailí (4, 4, 3)
- Paříž 2024 – 5 medailí (3, 0, 2)

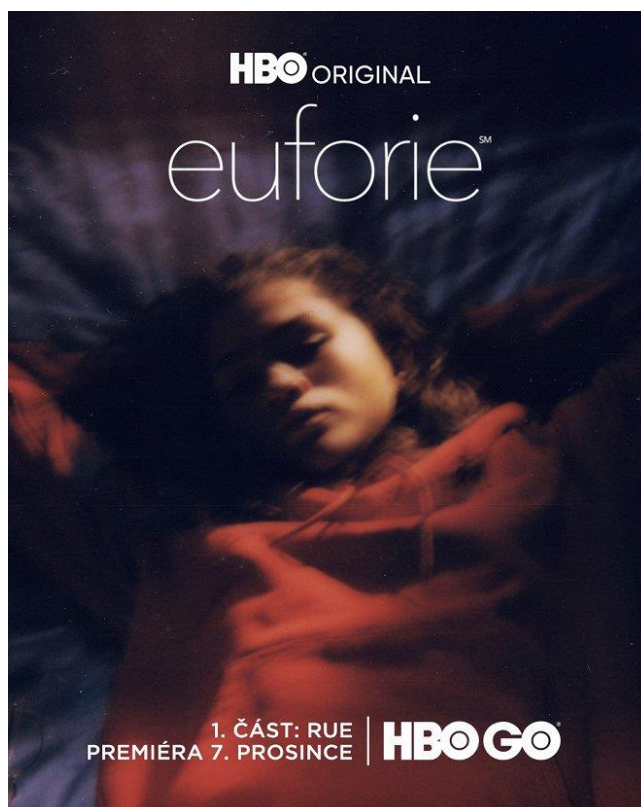
Kolik má Česko medailí z olympiády?

Samostatná Česká republika má 72 medailí z letních olympijských her. Nejvíce jich je z atletiky, kanoistiky a sportovní střelby.

Kdo je náš neúspěšnější olympionik?

Neúspěšnější československou olympioničkou historie je **Věra Čáslavská**, která získala 7 zlatých a 4 stříbrné medaile.

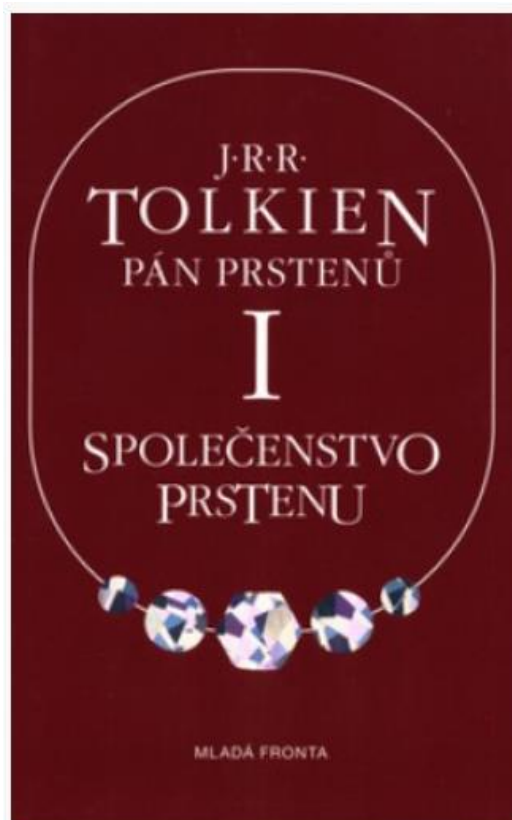
Strach a svoboda

KEITH LOWE

Jak nás změnila druhá světová válka

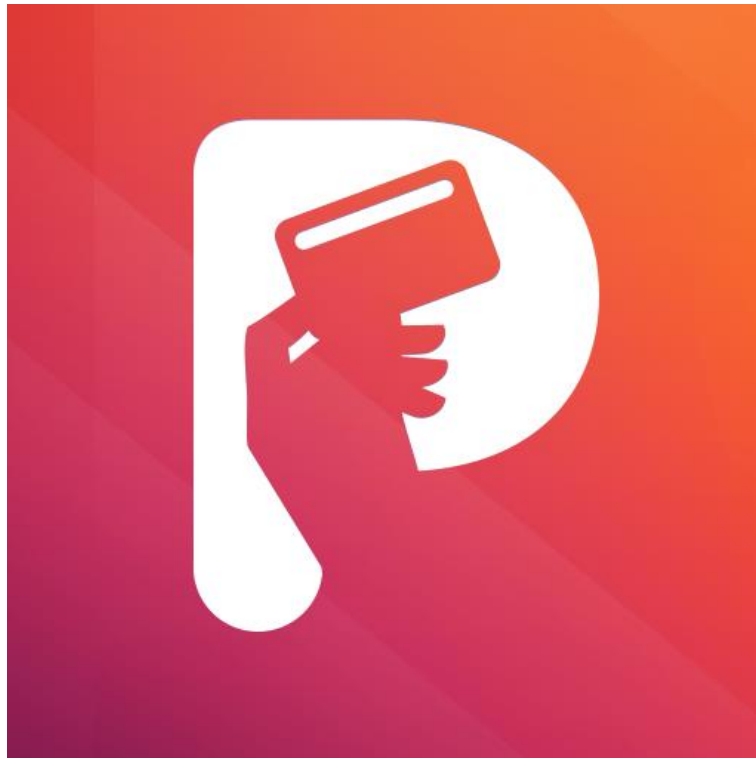

Přeložila Anna Štádlarová

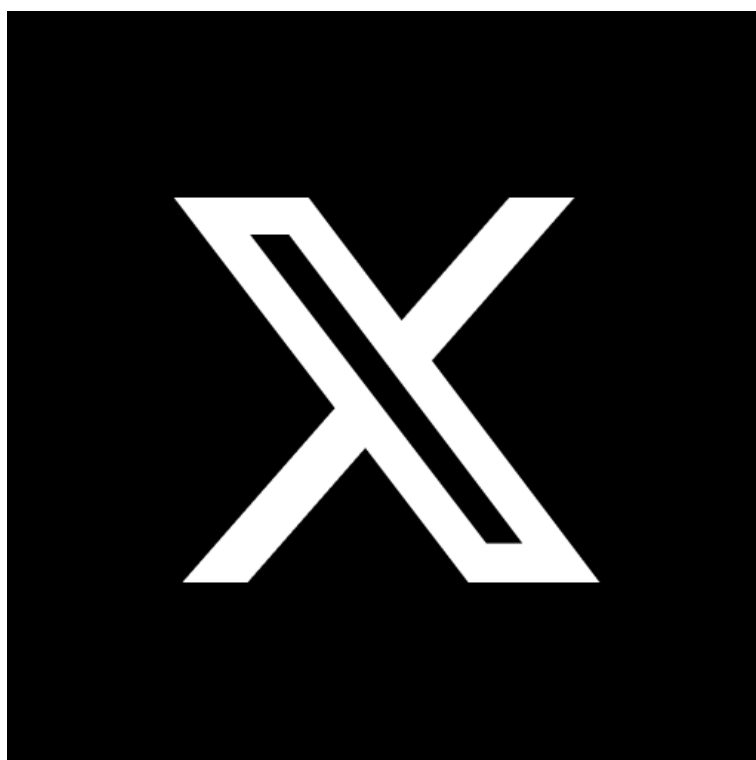

Portmonka

X

Kdo někdy klapal šórem vokolo Chrudima, tak na tuty hópl do zmole vasrůvky, vo keré hantýrujů, že se menuje Chrudimka. I naša vandrácka partyja tam zalomila svoju štreku. Překrosili sme silnicu Nasavrky – Chrudim a už to mazali k vohradě. Byla nás betálná sestava: já, Žany, Beruna, Lochec a Mamut. No a vo toho posledního vlastně pude. Valíme po štrece a najedno: cák, cák.

"Á, velké kiloš je ňáké levé" zahantýroval Mamut, kerýmu se právě rozflákla kapka vo jeho skobu. Ten jeho šňupák to byla taková síla, že dyby si hópl na bednu, tak by na ní byl schopné nosit usranec.

Hrneme dál a co to negómem? Imrvére vedle štreky bóda se slámó. Žany hned pila k němu a casnuje s ňó, esi to není zamachlovaný. Je to v ókeju, de to na volnoběh. "Špicový, akorát pro nás, a ještě zbyde tympl na bágle. Zašijem tady cajky, dyby náhodó začlo chléstat a zatím hodíme čuz na kántry." hókal na nás Lochec. Všici byli tutově za jedničku, dali sme veget kostře, naklopili ňáké škopek a vypadli z bódy aus.

"V ókeju? Valíme k vasrůvce." žgryndá Mamut a už to bere po štyrech kotrmelcama jako dyby házel domašov někde u Humberta a jak tak valí rovnó na skobu, tak ho eště mázl do gébiša Žany, keré si to hrnul za ním. Lадně se vodpótal vod země a flákl sebó do vasrůvky. Vo tem žádná, že tam byla hlóbka jak u šropálů na cédačce, no a při tech svéch kilách bylo na tuty jasný i každé mošně, že si ňákó tu bólu vysomroval. Už ani negómu, kdo hodil myslivnu a hókl, že budeme štatlit vasrůvkó proti pródu. Možná já, ale nemělo k temu doklapat. Všici měli dost festovní šneky až na Mamuta, ten řepoň vykbyblované, doklapal z domoviny v novodurových pedách – čínách. Už teď je měl fest nacucaný.

"Mě to netankuje, sténě só už v gébišu, só vod vasru úplně durch." zahučel Mamut. Nám to zatím bylo celkem prd, ale jak sme hrnuli k slaměnné bódě, začalo přituhovat. Zoncna rumplovala jak dyby chcela dat lajvce mávačku a kolem byla votřesná hicna. Mamutovy vanilky v čínách nakoply druhó směnu a fachčily vo kilo šest. Pomalu sme doklapali do bódy. Vyhópli se na vrch a zabóchli za sebó futra. Začalo chléstat a fest. Dybych gómal, co přinde, asi bych zalomil pod bódó. No a teď to přišlo: Mamut se vyzul. Po celé bódě se rozlítl diór jak z betálně uleželých tvarglů.

"To só grády, co ty s tema sulckama děláš?" sípal Žany a lochnó ve futrách lapal frešné luft. "Do rána zagrebujem do sna, ten štingec se nedá, to je votřesný." hlásil Lochec a chtěl vypadnót do terénu. Nakonec pedy šly pali – dolů pod bódu. Po této šílené story sme hodili

těžká luftovačku a chystali se šlofčit. Nebyla to taková prča, zvyknót si na to, že můžem v ókeju glgat luft, ale lampa červa a ňáké škopek helfl v takovým stylu, že sme nakonec těžce zalomili a durchčili dokud zoncna nepřeklapala névyšší bergl.

Morgen sme pod slaměncem zgómli vytuhló myš. Asi ju ten šílené štingec přitáhl. Gómala, že to tam asi dekuje tvargl. No ale fetna byla asi silnější než stačila lapnót, a praskla s ňó vo zem. Myšu sme nacpali pod drn, naglgali se luftu a děkovali kilošovi, že sme nazagrebovali. Takže bacha sokoli, esi poklapete na čundr, tak žádný číny, jinak byste to taky nemuseli rozdéchat.

Přiřadte správné české definice k těmto ostravským výrazům:

a) uvalit	1. cpát se
b) vajco	2. nářadí
c) vaječina	3. vejce
d) valit	4. lomcovat
e) valit do sebe	5. bít
f) včil	6. vpadnout někam
g) vercajk	7. praštit někoho
h) verglovat	8. polévka
i) vřuřit hajsí	9. nyní
j) vodňanka	10. míchaná vajíčka

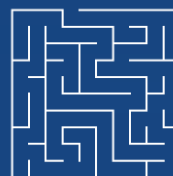
Řešení: 1e, 2g, 3b, 4h, 5d, 6i, 7a, 8j, 9f, 10c

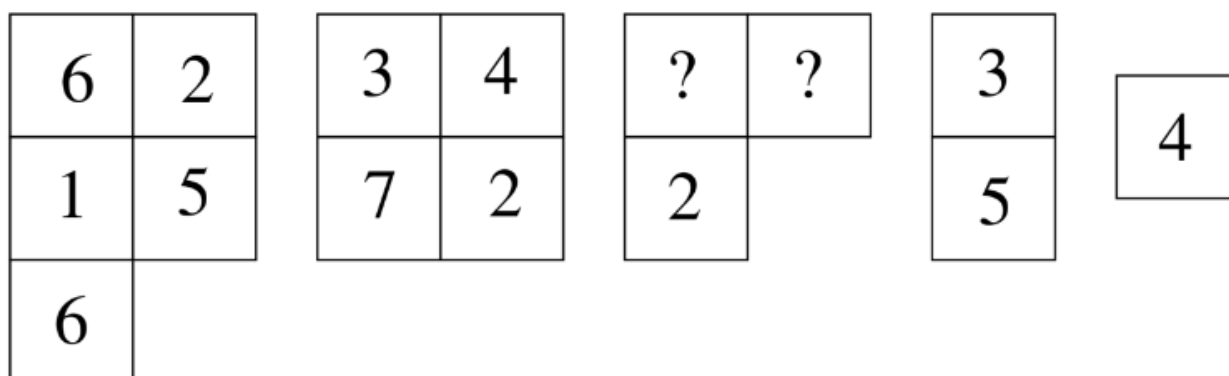
Autor: Redakce

Vážení čtenáři, máme pro Vás další nelehký úkol! Kdo ví, jaké předměty jsou na obrázku a k čemu slouží? Vítěz tipovací soutěže získá opět sladké ceny ☺

Zadání č. 1:

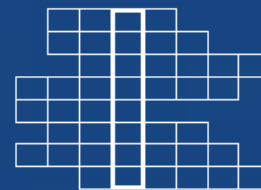
Která dvojice čísel se **nehodí** na místo otazníků na obrázku výše?

- A) 7; 4
- B) 5; 5
- C) 2; 8
- D) 9; 1
- E) 4; 6

Zadání č. 2:

Máte deset sluhů, každý z nich vám donese pytel zlatáků z vaší pokladnice. Právě jeden z vašich sluhů vás však chce okrást – v doneseném pytli z každé mince vážící 10 gramů upiloval 1 gram zlata. Jak pomocí jednoho vážení na velmi přesných digitálních vahách odhalíte, který pytel obsahuje lehčí mince a kterého sluhu máte vyhodit?

Úspěšní řešitelé si můžou do kabinetu 45 dojít pro sladkou odměnu, pokud nám ještě řeknou prvních sedm číslic π ☺

1	2	3	4	5		6	7	8		9	10
12						13			11		
15			16		14						
18		17		19				21			
		24	20		26		22		28		
23	25			27				29			
32						33				30	31
36			37		34		39		35		
41		38		42		40		44			
		47	43				45		49		
46	48				51			50			
52					53					54	

Vodorovně

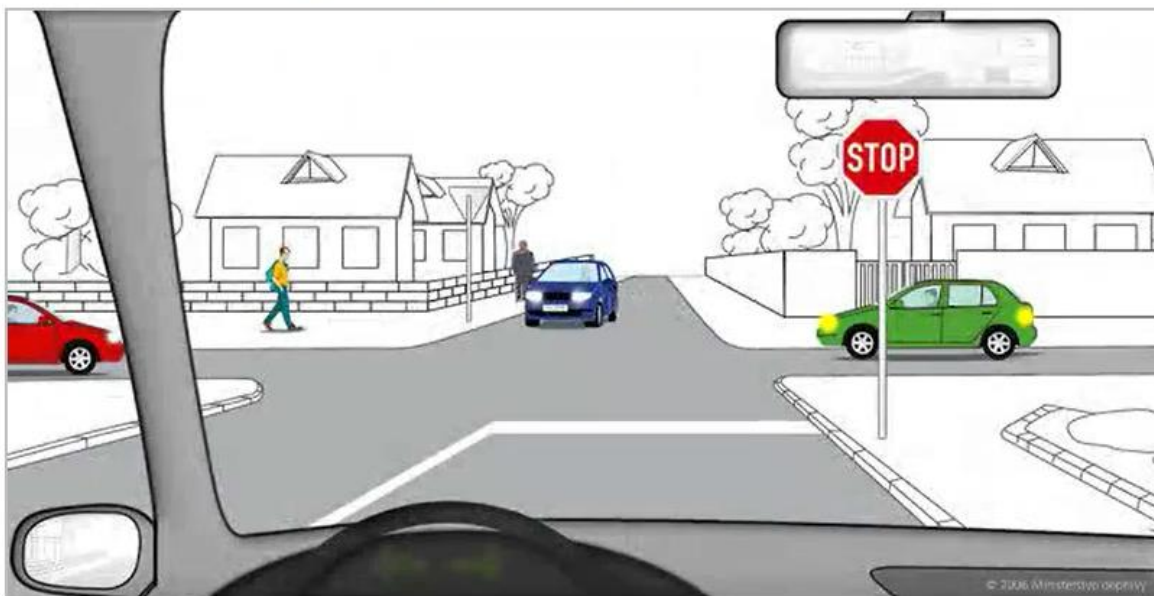
- 1) VSTUP PRO AUTA
- 6) JEMNÝ NÁDECH
- 9) PŘEDLOŽKA
- 12) RAKOUSKÝ PILOT FI (NIKI)
- 13) ZBAVOVAT SLUPKY
- 15) INICIÁLY ZPĚVÁKA NOHAVICY
- 16) LEGENDÁRNÍ KONTINENT
- 18) PATŘÍCÍ MNĚ
- 19) ZÁMEZÍ VE FOTBALE
- 21) PLAVECKÝ STYL
- 23) Tajenka
- 24) RUSKÁ ŘEKA
- 26) ČÁST PŘÍZE
- 28) EXTREMISTICKÁ IRSKÁ ORGANIZACE
- 30) americká společnost zaměřující se na výpočetní techniku
- 32) SVRCHNÍ LITURGICKÉ MEŠNÍ ROUCHO
- 33) LETIŠTNÍ RADAR (ANGLICKÁ ZKR.)
- 36) CHEMICKÁ ZN. HOLMIA
- 37) TAJEMSTVÍ (BÁSNICKY)
- 39) MALÁ RYBÁŘSKÁ SÍŤ
- 41) SPOJKA
- 42) NEBRŽDĚNÝ SJEZD NA LYŽÍCH
- 44) SKLADIŠTĚ NA OBILÍ
- 46) SOUHRN MAJETKU
- 47) MALÉ OKNO
- 49) STUPEŇ VYSPĚLOSTI V DŽUDU
- 51) VYSLOVIT PŘEDPOVĚĎ VÝSLEDKU
- 52) TU MÁTE
- 53) REKLAMNÍ NÁPIS
- 54) MOJI

Svisle

- 1) VLASTNÍ JMÉNO (ZKR.)
- 2) NAŠE ZPĚVAČKA (PETRA)
- 3) EVROPSKÁ UNIE (ZKR.)
- 4) JESTLI
- 5) ÚDAJE
- 6) VELMI CENNÝ KOV
- 7) ENERGETICKÁ SPOLEČNOST
- 8) KRASOBRUSLAŘSKÝ SKOK
- 9) CHORVATSKÉ MĚSTO
- 10) PRUDKÝ ZÁCHVAT CHOROBY
- 11) STŘEDOMOŘSKÁ BOROVICE
- 14) ŠVÉDSKÉ MĚSTO
- 17) JMÉNO ZPĚVÁKA LENNONA
- 20) PŘEJÍMAT DO VLASTNICTVÍ
- 22) TIŠTĚNÁ MÉDIA
- 23) DOLNÍ KONČETINA
- 25) HEBREJSKÉ JMÉNO
- 27) NEJNIŽŠÍ DIPLOMATICKÁ HODNOST
- 29) CHORVATSKÝ OSTROV
- 30) VZÁCNÝ PLYN
- 31) VRBOVÉ PRUTY
- 34) ŠPANĚLSKÁ RADA
- 35) ZN. KOUPELEN
- 38) ELEKTRICKY NABITÁ ČÁSTICE
- 40) ZÁVODNÍ LOĎ PRO JEDNOHO
- 43) NA JAKÉM MÍSTĚ
- 45) PRIMÁTI
- 46) FAKULTNÍ NEMOCNICE (ZKR.)
- 48) OBCHODNÍ AKADEMIE (ZKR.)
- 50) INICIÁLY HEREČKY ŠTÍBROVÉ

Jste řidičem vozidla z výhledu. V jakém pořadí projedou vozidla touto křižovatkou?

- A Jako první červené vozidlo, jako druhé zelené vozidlo, jako poslední modré vozidlo společně s Vaším vozidlem.
- B Jako první červené vozidlo společně se zeleným vozidlem, následně modré vozidlo společně s Vaším vozidlem.
- C Jako první zelené vozidlo, jako druhé červené vozidlo, jako poslední modré vozidlo společně s Vaším vozidlem.

Správná odpověď

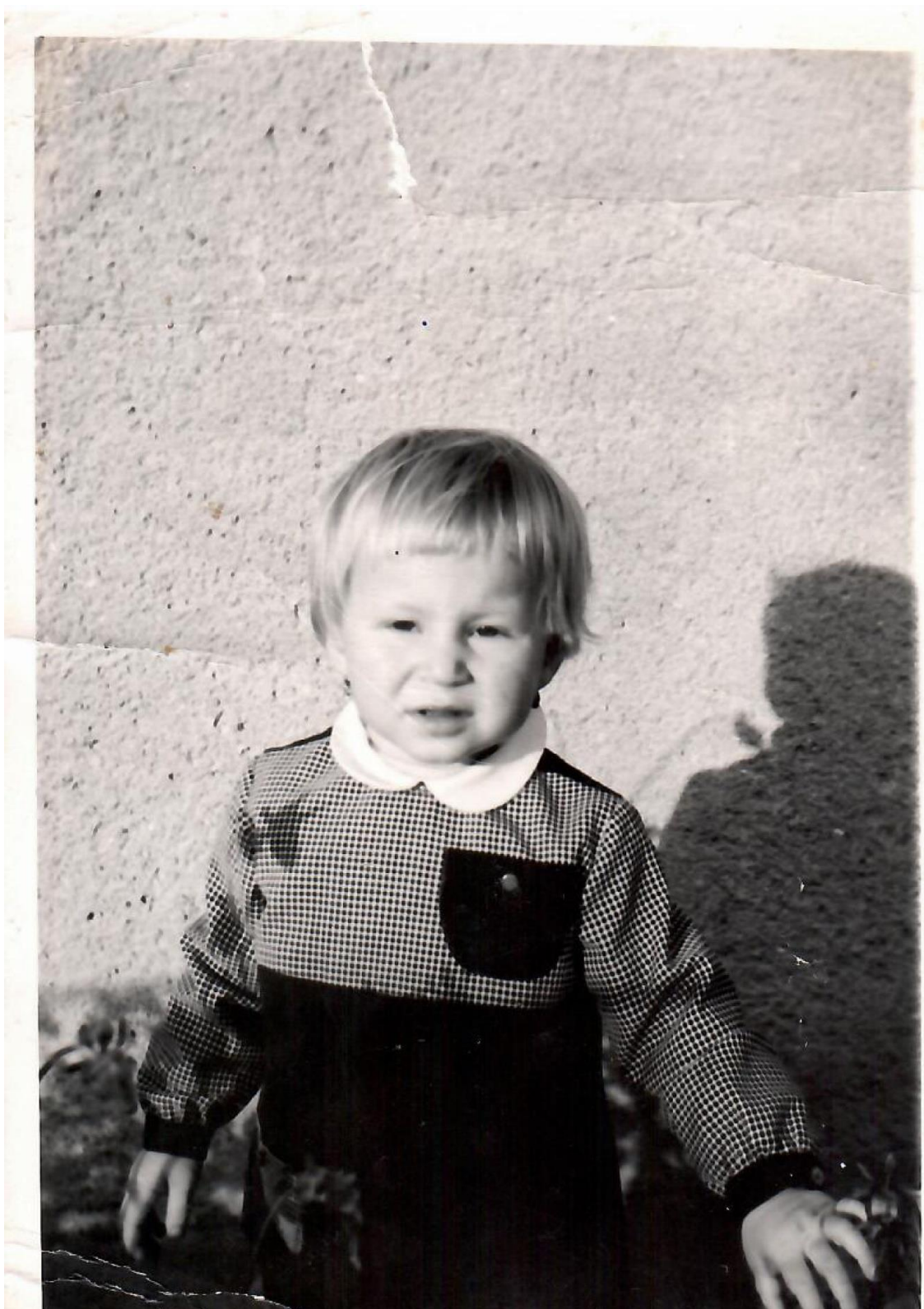
A)

Poznej svého učitele

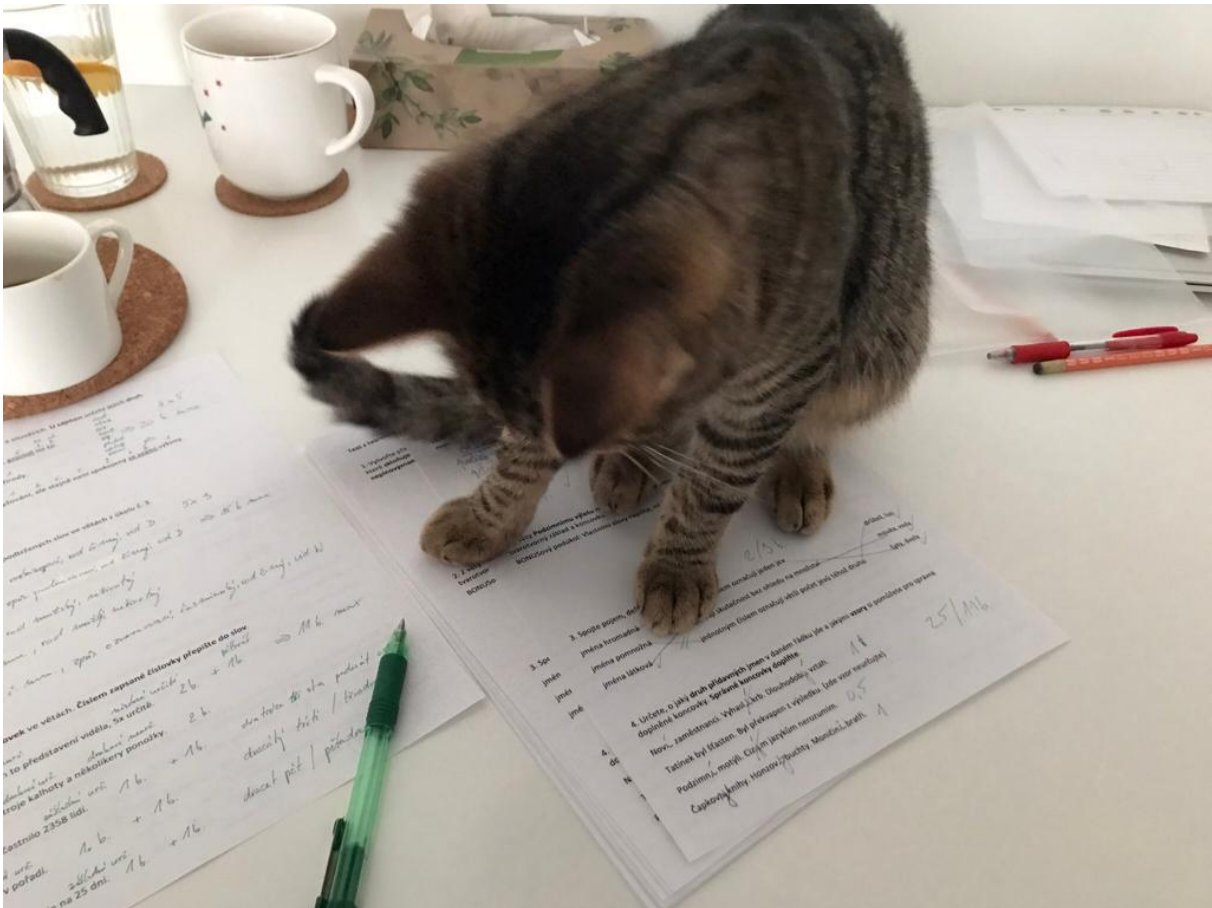
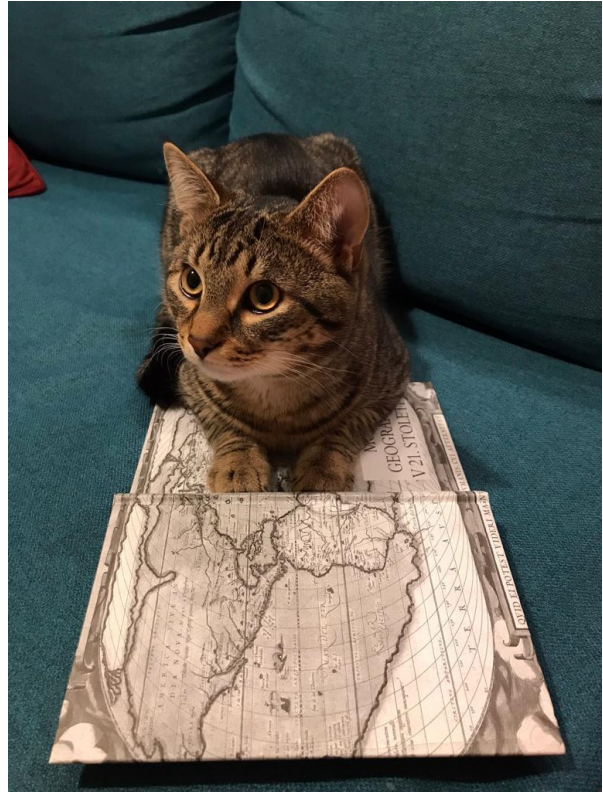
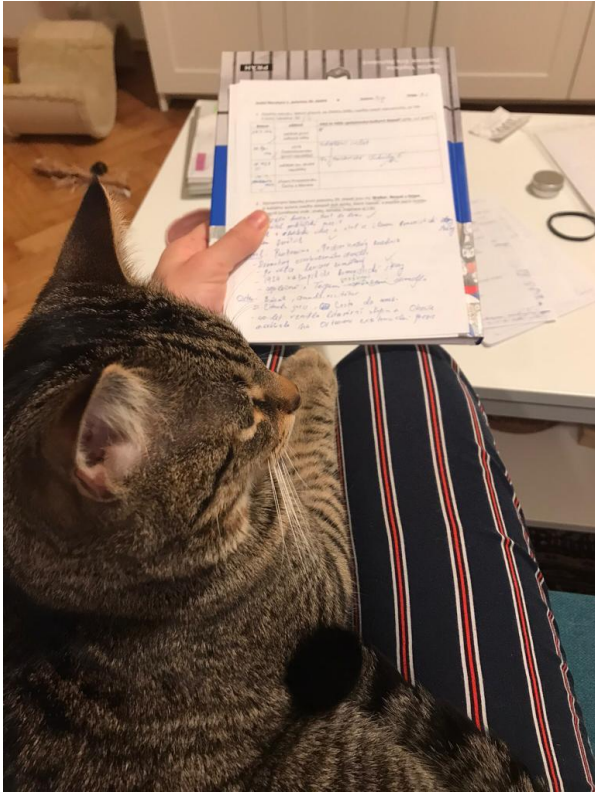
Autor: Redakce

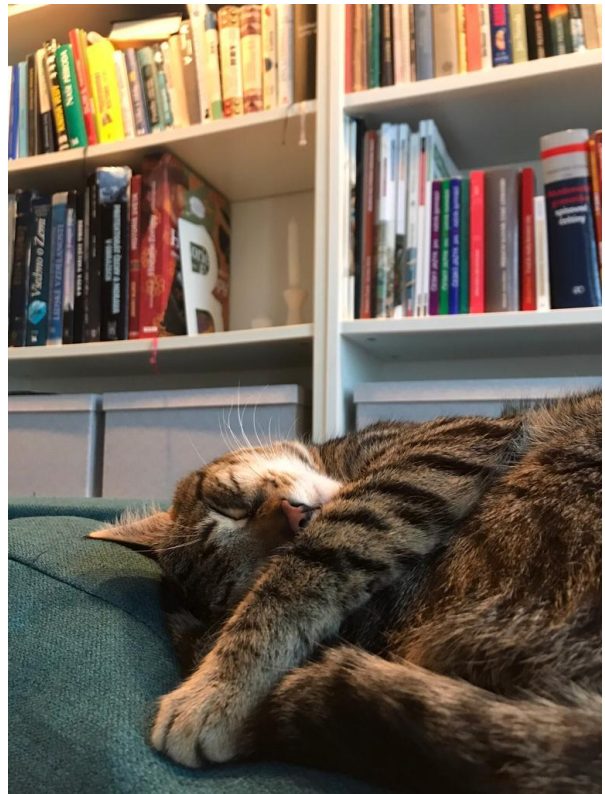
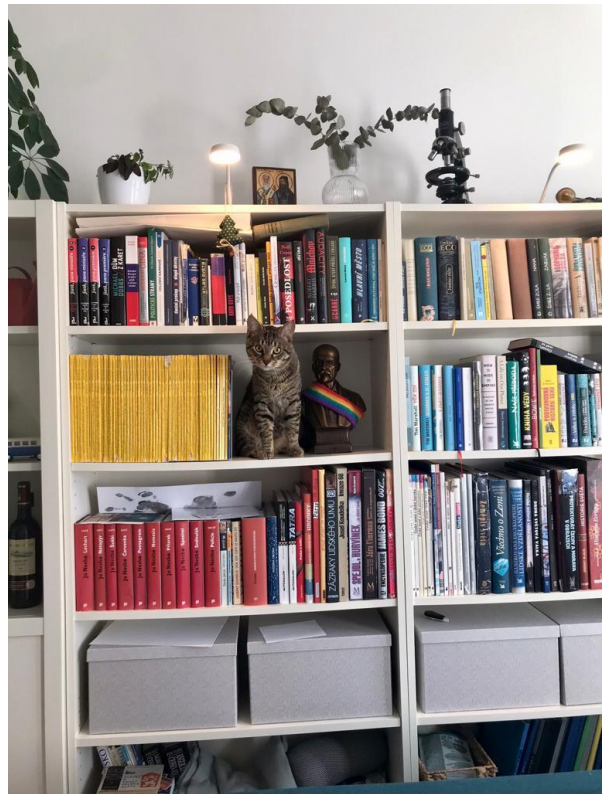

V této rubrice našeho časopisu máte možnost hádat, kdo z učitelů se skrývá za mladistvým vzhledem na fotce.

Poznej naši květinu

Autor: Mgr. Soňa Pazourková

Autor: Redakce

Výjezdní zasedání č. 6

Ve středu 28. 8. se tým Orandžová k tabuly sešel na prvním letošním mítinku v Pivním šenku Čtyři růže. V konkurenci dalších 6 týmů jsme s přehledem zvítězili s náskokem 8 bodů a celkovým počtem 47 bodů.

Přivítání prvních ročníků

Slavnostní přivítání letošních prvních ročníků, které se konalo 2. 9. 2024, se uskutečnilo na venkovním hřišti školy. Program byl zahájen úvodním slovem ředitelky školy paní PhDr. Zuzany Číkové. Ředitelka školy dále sdělila žákům informace spojené se začátkem školního roku a s chodem školy. Poté si třídní učitelé odvedli jednotlivé třídy do svých kmenových tříd a seznámili žáky s novou školou.

Náhradní program tříd 3. 9. 2024

Třída	Náhradní program	Ped. dohled
1. A	Špilberk	Spurná, Dvořáková H.
1. B	pamětihodnosti Brna	Hartmanová, Valendová
1. C	Brněnské památky	Skulová, Gura
1. D	Špilberk, otevřená zahrada	Havelková, Grácová
1. LA	Obora Holedná	Kratochvílová, Pejpek
1. LB	Obora Holedná	Mrůzková, Mikyna
1. S	Brněnské památky	Žížka, Hrabal
2. A	Botanická zahrada	Babáková
2. B	Paměť národa (workshop na Radnické 369/10)	Čáslavová
2. C	Botanická zahrada	Lambova
2. D	Špilberk	Kašparovská
2. LA	Bowling	Čermáková
2. LB	MZK na Kounicově ulici 11:00	Floriánová
2. S	Brněnské památky	Kyseláková
3. A	Exkurze – Klinika zobrazovacích metod	Bedřichová
3. B	Brněnské památky	Procházková
3. C	Exkurze – Elektrikárium, Palackého vrch	Šťastná
3. D	Bowling	Valovičová
3. LA	Centrum léčivých rostlin	Veselý
3. LB	Kukuřičné bludiště	Novotný
3. S	Laser game	Sapáková
3. VP	Třídnicí práce, příprava OSN	Křestánová
4. A	Příprava OSN ÚN Brno posluh	Bittnerová
4. B	Brněnské památky	Mrkosová
4. C	Lužánky	Ondrášková
4. D	Kino Art	Baláková
4. LA	Arboretum Mendelovy univerzity	Janiczková
4. LB	Mariánské údolí	Oprailová
4. S	Technické muzeum	Desová

Náhradní program tříd

2.B na workshopu Paměti národa zaměřený na 30. léta v Československu

Školení BOZP a PO

Dne 4. 9. 2024 proběhlo školení žáků druhých ročníků v pravidlech BOZ a PO. Poté došlo ke školení zaměstnanců školy, kteří mají funkci požárních hlídek v daných patrech školy. Školitelem byl pan Jiří Klement.

Burza učebnic

V pátek 6. 9. 2024 proběhla tradiční burza učebnic, která se poprvé konala na školní zahradě. Žáci starších ročníků nabízeli svým mladším spolužákům použité učebnice, které jistě všem zpříjemní studijní večery. Jsme rádi, že se akce zúčastnili i naši absolventi! Ceny byly příznivé, počasí krásné, účast hojná!

Zapsal: Mgr. Ondřej Otava

BURZA UČEBNIC

**Pátek 6. 9. 2024 od 10.00 hod.
Školní zahrada**

**Prodávající označí učebnice částkou.
Kupující prosíme o hotovost (menší bankovky a drobné).**

Zodpovídá: Mgr. Ondřej Otava (ootava@szs-jaselska.cz)

Adaptační výlet – ILB

Adaptační výlet – ILA, ILB, IS

Adaptační výlet – 1A

Adaptační výlet – ID

Adaptační výlet – IC

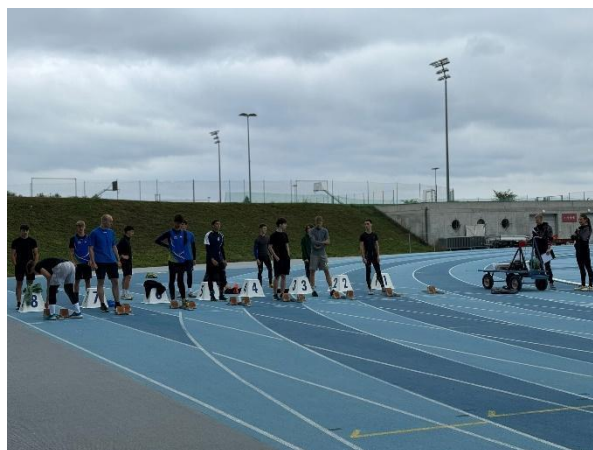
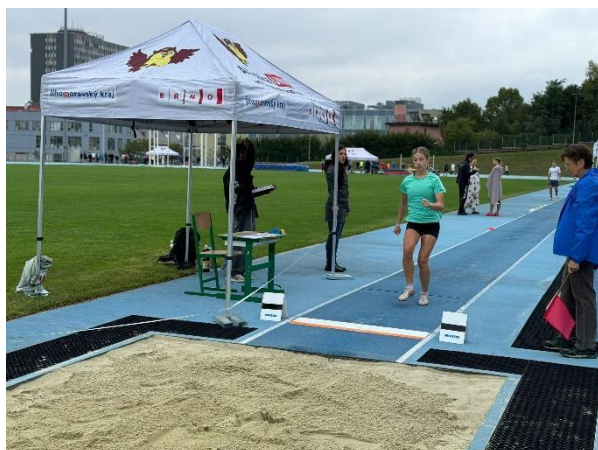

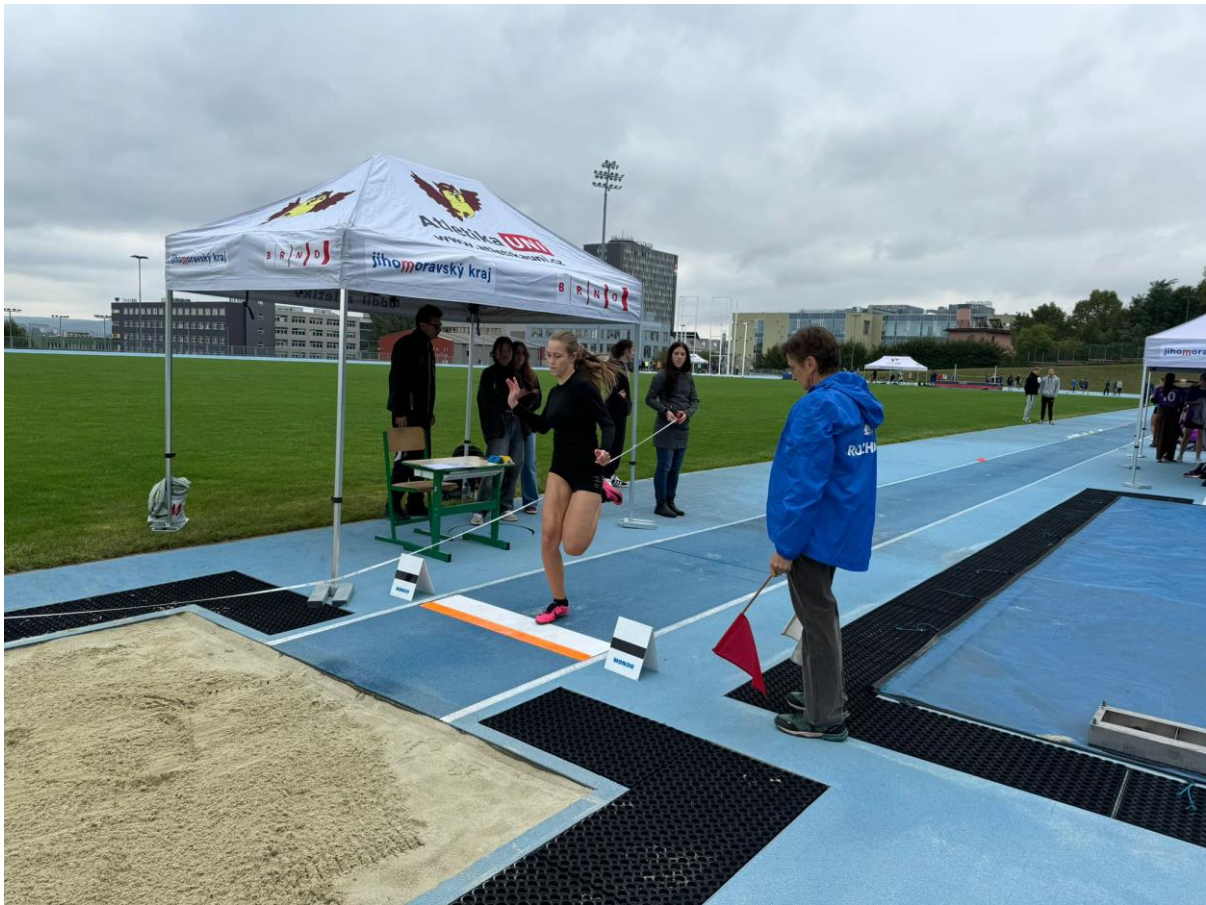

Středoškolský krajský pohár v atletice

Dne 17. 9. 2024 se naše škola zúčastnila středoškolského krajského poháru v atletice. Měli jsme družstvo dívek a chlapců a oba týmy předvedly dechberoucí výkony. Družstvo dívek skončilo celkově osmé a družstvo chlapců na pěkném 23. místě. V jednotlivcích se umístila na druhém místě ve vrhu koulí Adriana Dlapalová (2LB) a na třetím místě Valentina Veselá (4LA). Dále třetí místo obsadila Alžběta Chlebková (2LA) na 200 m a Magdalena Mádrová (4LB) čtvrté místo na stejné trati. Všem atletům patří velké díky za reprezentaci školy.

Zapsali: Mgr. Peter Milčák a Mgr. Hana Ondrášková

Daruj krev pro Jaselskou

Dne 23. 9. 2024 proběhl 3. ročník dárcovství krve ve FN u svaté Anny – DARUJ KREV PRO JASELSKOU. Děkujeme všem, kteří přišli – našim žákům, pedagogům i rodičům. Podařilo se celkem 40 odběrů krve.

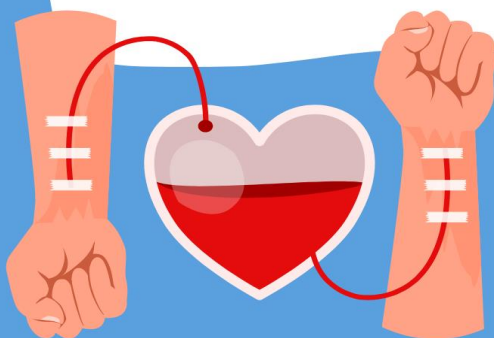
DARUJ KREV PRO JASELSKOU!

Srdečně Vás zveme
na 3. ročník dárcovství krve
ve FN u sv. Anny
23. 9. 2024 v budově B1.

**Zapsat se k odběru můžete
přes odkaz na stránkách školy
nebo přes zasláný odkaz v edookitu**

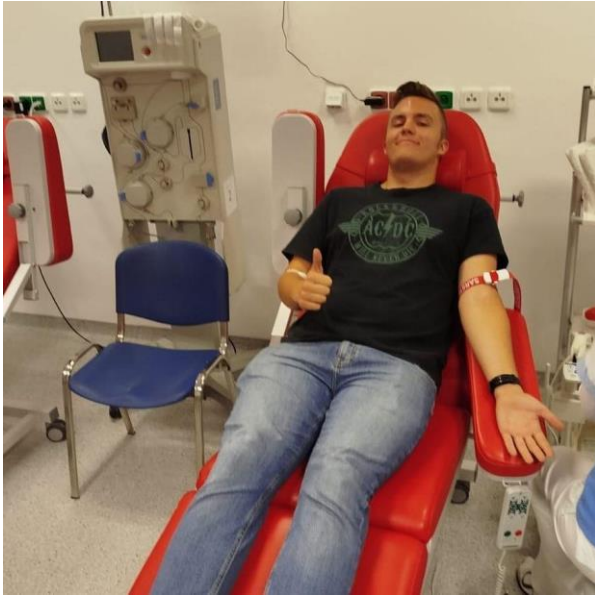
Jaké Vás čekají benefity?

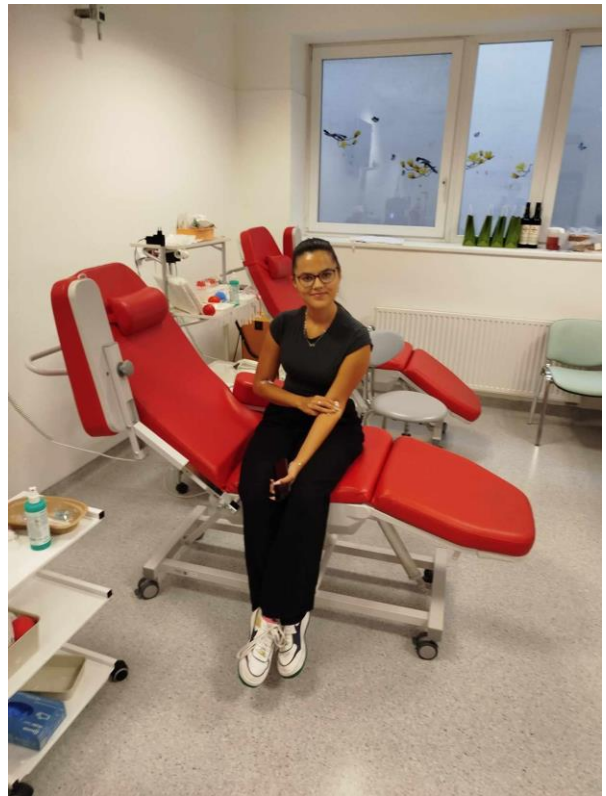
- jeden den volna při uskutečnění odběru
- odpočet z daní (pro zapojené rodiče)
- výhody od zdravotních pojišťoven
- občerstvení
- dárkový balíček - překvapení :-)
- slevy do VIDA centra, Aqualandu Moravia a další

světová
škola
ve světě i doma

Okresní kolo v přespolním běhu

„aneb není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“!

Dne 26. 9. 2024 jsme se s našimi chlapci zúčastnili okresního kola v přespolním běhu ve sportovním areálu na ulici Hněvkovského v Komárově.

(zleva Endrych Ladislav, Ošmera Marko, Škárek Vojta, Štoss Alexandr, Formánek Teo, doprovod Pejpek Jan).

Za slunného dne v téměř bezvětří se v dopoledních hodinách ozval startovní výstřel a 81 chlapců z patnácti brněnských škol se vydalo pro travnaté ploše na 4500 metrů dlouhý závod. Klikatá trať měřila 1500 metrů a závodníci absolvovali tři okruhy, na kterých překonávali i dvě překážky. Na hrudi měl každý běžec startovní číslo s čipem. Všechny časy přesně změřila digitální časomíra, která byla k dispozici.

Pořadí škol (z patnácti):

1. místo – Gymnázium Matyáše Lercha
2. místo – Gymnázium Kapitána Jaroše
3. místo – Gymnázium Řečkovice
14. místo – SZŠ Brno, Jaselská

Umístění chlapců (79 doběhlo z 81):

Růža Tomáš	16:01,4
Urbánek Tomáš	16:12,1
Urválek Jan	16:21,7
34. Štoss Alexandr	19:37,7
58. Formánek Teo	21:20,6
65. Škárek Vojta	22:28,0
70. Ošmera Marko	22:43,4

Ačkoliv se chlapci na naší škole umísťují ve vytrvalostním běhu na předních místech, tak v celkové konfrontaci s ostatními vrstevníky z brněnských škol na přespolním běhu jsme si mohli ověřit, že ještě máme dost prostoru pro zlepšování. Chtěl bych ale touto cestou našim klukům poděkovat za účast, snahu a bojovnost a popřát jim do budoucna hodně radosti z pohybu a z běhu zvláště!

Zapsal: Mgr. Jan Pejpek

Exkurze 1.LA do Moravské zemské knihovny

Dne 30. září 2024 se žákyně 1.LA spolu s jejich vyučujícími, Zuzanou Horynovou a Klárou Čáslavovou, zúčastnily exkurze do Moravské zemské knihovny v Brně (MZK). Cílem návštěvy bylo seznámit žákyně s fungováním jedné z nejvýznamnějších knihoven v České republice a ukázat jim, jak mohou efektivně využívat knihovnické služby nejen ke studiu.

Během prohlídky měly holky možnost vidět nejenom rozsáhlé sbírky knih, ale také moderní vybavení knihovny včetně čítáren a studoven. Průvodkyně paní Orlová jim úvodní teoretickou přednáškou představila zákulisí knihovny, kde jim poměrně obsáhle objasnila, jak probíhá katalogizace a digitalizace knihovního fondu a jak se zorientovat ve službách, jež MZK nabízí.

Pro některé to možná byla první zkušenost s tak velkou institucí. A mně jako někomu, komu byly holky svěřeny do lingvistické a literární péče, nezbývá než doufat, že exkurze holčkám nejen poskytla cenné nástroje pro jejich budoucí studium, ale pootevřela i dveře do literárního světa.

Zapsala: Klára Čáslavová

Kde nás najdete?

Kontakty:

Střední zdravotnická škola Brno, Jaselská, příspěvková organizace

Jaselská 7/9, Brno 602 00

Tel.: 541 247 125

E-mail: zkusakova@szs-jaselska.cz

www.szs-jaselska.cz

www.facebook.com/SZŠ-Jaselská-Brno

Úspěchy našich novin

3. místo
v kategoriích - střední školy v Jihomoravském kraji 2017
časopisu
Jaselský kurýř

1. místo
v kategorii - střední školy v Jihomoravském kraji 2018
časopisu
Jaselský kurýř

Celorepublikové 11. místo za rok 2020

**Finalista celorepublikové soutěže
O nejinspirativnější středoškolský časopis
2017, 2019, 2020, 2022**

Odborový svaz novinářů a pracovníků medií České Republiky

**Střední zdravotnická škola, Brno,
Jaselská, příspěvková organizace
Jaselská 7/9, 602 00 Brno**

